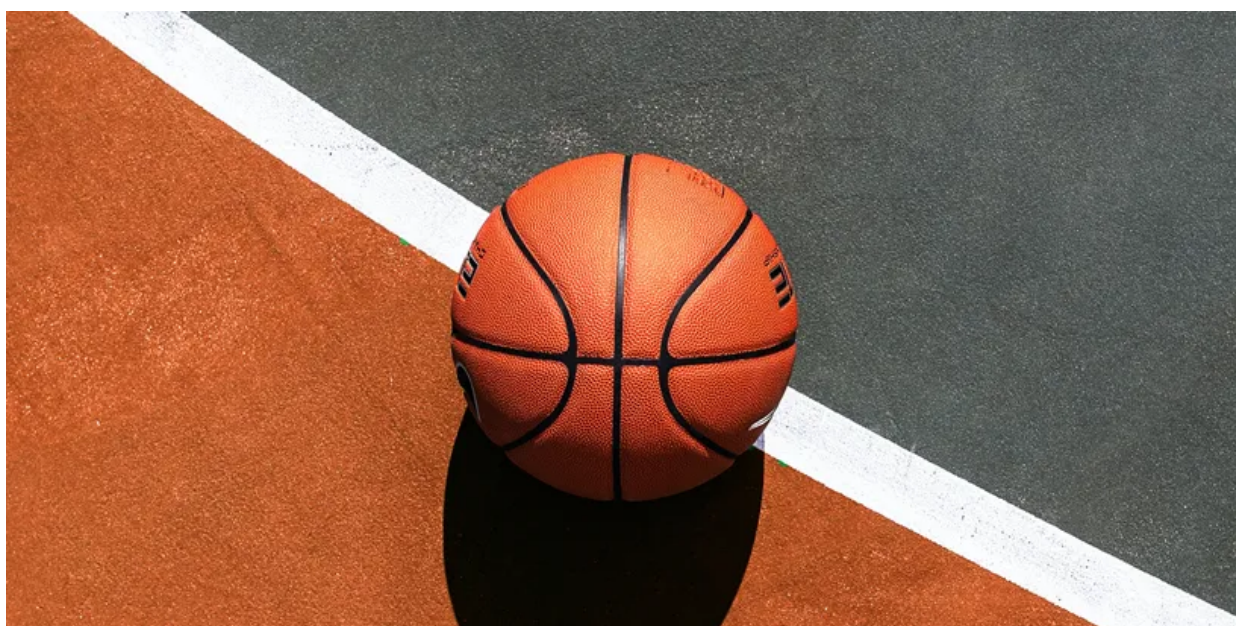

Tromsø satser på treningskompis

Tromsø kommune har fått støtte fra Helsedirektoratet til å lette hverdagen for pårørende som har barn eller unge med funksjonsnedsettelse.

– Prosjektet heter «Et tilbud til meg» og retter seg mot barn/ unge under 23 år, forteller Katrin Reil Conradi, rådgiver ved Tildelingskontoret, Tromsø kommune.

Hun sier det er et oppfølgingsprosjekt til et tidligere prosjekt, nemlig «Helhetlig tilbud til pårørende». Der så man på tiltak som virket avlastende på pårørende som allerede mottok omsorgslønn og hadde ulike, men for få og for lite differensierte tilbud om fritidsaktiviteter til sine barn eller unge.

Hvordan har kommunen jobbet med prosjektet?

Katrin Reil Conradi har valgt å svare på mail.

Hva er tanken bak prosjektet «Et tilbud til meg»?

Sosial- og helsedirektoratet anbefalte allerede i 2007 at støttekontakttjenesten burde organiseres slik at man fikk realisert idealene om en aktiv og meningsfylt tilværelse sammen med andre. Brukerne skulle få delta i selvvalgte kultur- og fritidsaktiviteter. De anbefalte en tredeling;

- Individuell støttekontakt
- Deltakelse i en aktivitetsgruppe eller
- Et individuelt tilbud i samarbeid med en frivillig organisasjon.

Prosjektets mandat er «å bidra til at yngre personer med funksjonsnedsettelse får et mer differensiert støttekontakt- og fritidstilbud i Tromsø kommune. Sosial -og helsedirektoratets tre hovedløsninger for støttekontakttjenesten skal benyttes».

Tromsø kommune ser at vi har for få og for lite differensierte gruppetilbud/fritidstilbud til målgruppen. Av denne grunn ender støttekontaktsøknader ofte opp som én til én tiltak, noe som ikke nødvendigvis fremmer selvstendigjøring eller er god samfunnsøkonomi. Vi har en stor tro på å utvikle gode gruppetilbud, og at de fleste brukere vil dra mer nytte av et slikt tilbud enn å ha enetiltak.

“ Vi har en stor tro på å utvikle gode gruppetilbud, og at de fleste brukere vil dra mer nytte av et slikt tilbud enn å ha enetiltak.

Hva er behovet for dette i kommunen?

Tromsø kommune har hovedsakelig hatt én til én støttekontakttilbud. Det betyr at brukeren får tildelt en støttekontakt når vedkommende har fått vedtak om at hun/ han får støttekontakt. Dette tilbudet ruller og går så lenge oppdragsavtalen gjelder, ofte over flere år eller til en av partene blir lei av ordningen.

De få gruppetiltak vi har hatt, har ikke vært godt nok organisert, eller de har vært for avhengig av enkeltpersoner, en støttekontakt alene som har hatt ansvaret for målgruppen. I forhold til andre sammenlignbare kommuner

har Tromsø kommune benyttet støttekontakttilbud i stor grad, uten at vi har hatt veldig mange gruppetilbud.

Tromsø kommune ligger f.eks. dobbelt så høyt i ressursbruk på tjenesten som Trondheim kommune gjør, og fire ganger så høyt i ressursbruk som Sandnes kommune gjør. Vi har en tanke om at vi ved å utvikle flere og mer differensierte gruppetilbud ikke bare vil gi en bedre tjeneste til brukerne, men også vil kunne gjøre innsparinger i ressursbruken for kommunen.

Prosjektplan

Prosjektet har en ordinær prosjektorganisering. En del av arbeidet har også foregått i samarbeid med støttekontaktkoordinatoreren i kommunen. Det er nå startet opplæring av alle støttekontakter to ganger pr år.

– Videre har vi i samarbeid med Troms Idrettskrets utarbeidet og tilrettelagt for egne forhold et treningskompiskurs, hvor vi gir opplæring spesielt til de støttekontakter som skal drive grupper. Vi har her satset på en kontakt mot eksisterende lag og foreninger som allerede har vist en interesse i å gi tilbud til personer med ulike funksjonsnedsettelse.

Selv om lagene og foreningene er frivillige, så har de allerede et nettverk rundt seg som lettere kan stille opp ved sykdom/ frafall av ulike grunner. Det har også gått ut invitasjon til allerede eksisterende støttekontakter om å ta opplæring som treningskontakt.

“ Selv om lagene og foreningene er frivillige, så har de allerede et nettverk rundt seg som lettere kan stille opp ved sykdom eller frafall av ulike grunner.

Kontakten med de ulike idrettslagene har vi fått gjennom idrettskretsens organisering av «Grenseløs idrettsdag», som er en dag hvor alle brukere inviteres til å prøve de ulike idretter som de ulike idrettslagene viser frem. Tiltaket har fått god respons.

Hvor står man nå i prosjektet?

Prosjektet startet høsten 2015 og skal gå ut 2016. Fra 2017 skal prosjektet gå over i vanlig drift. Vi har avholdt to treningskompiskurs så langt og

planlegger å avholde nytt kurs våren 2017.

Håndballaget BRAVO i Tromsø tok en direkte henvendelse til prosjektleder og spurte om vi kunne bidra med en treningskompis som kunne fungere som en ekstratrener for laget, da oppgaven var for stor for en person å klare alene. Dette er en måte å jobbe på som prosjektet finner bærekraftig.

“ Vi håper i fremtiden at de brukere som er med i ulike idrettslag, skal kunne benytte seg av en fellesressurs i idrettslaget i stedet for å måtte ha med seg hver sin støttekontakt.

Treningskompisen er betalt av Tromsø kommune for å hjelpe til med treningene/ driften av idrettslaget. Vi håper i fremtiden at de brukere som er med i ulike idrettslag, skal kunne benytte seg av en fellesressurs i idrettslaget i stedet for å måtte ha med seg hver sin støttekontakt som sitter på sidelinjen og ser på mens brukeren deltar i aktiviteten. Jobben som treningskompis kan ev. kombineres med å hente noen brukere hjemme dersom de ikke selv er i stand til å ta bussen til treningen.

Tromsø kommune ønsker å inngå avtaler med ulike frivillige idrettslag om at de skal være positive til å ta imot personer med en funksjonsnedsettelse, mot at de får en treningskompis betalt av Tromsø kommune som skal være en fellesressurs for hele laget.

Tekst:

Marie Rein Bore

Journalist